

İsevilerle Ortak Paylarımız

Işık denizine dönüşen Avrupa'da "mukaddes doğuma" hazırlık günlerini görmemezlikten gelmek olur mu? Hristiyanlık dünyasının kilisesindeki hareket, ışık ve heyecanı yok sayması, Avrupalı kendisine karşı hakaret olarak da telakki edebilir. Galiçyalıların temsil ettikleri İkinci Avrupa da Noel'i görmemezlikten gelmeye çalışıyor.

Hatta mukaddes gece ve 25 Aralık bayram günü yaklaştıkça kilisenin kutsallarına saldırı ve sataşma, medyada daha da fazla görülmeye başlanıyor. Müstehcen resimleri ta panolara çıkaran "dinsiz ve ahlâksız Avrupa" mücadelesinin boyutlarını sokağa kadar taşıyor.

Evvelâ, son iki asırda dinsiz felsefeden beslenen Avrupa'nın "geleneksel hristiyanlığı" mağlup ederek darma dağın ettiğini belirtmemiz lâzım. onsekizinci - ondokuzuncu yüzyıl Avrupası'nın "dinsizlik" kabul ettiği ve var gücüyle karşı çıktığı hayatın günümüzdeki aktuel hayata sokuluşu bu derin mağlubiyetin neticesidir. Galiçyalıların başlattığı "mukaddese başkaldırı" savaşı, Avrupa'nın skolastik tarihinden de kuvvet alarak maalesef aileyi, ahlâkı, geleneksel îmanı ve sosyal hayat bağlarını darma dağın etmiş. Müstehcenlik, nikahsız yaşama, eşcinsellik ve kürtaj gibi hristiyan Avrupa'nın kırmızı çizgileri morarmış, kilise sesini iyiden iyiye kesmek zorunda bırakılmış.

Dünya istatistiklerinin mukaddes dinleri yükselmede göstermesi doğrudur. Fakat bir başka doğru da; ikinci Avrupa'nın sosyal hayatın iç çekirdeklerine varıncaya kadar yaptığı tahribatıdır. Tahribatın kolay olduğu nazarda tutulduğunda, "müfsit aletlerle" bir köye dönüşen dünyada yapılacak tahribatın sınırlarını varın siz hesabediniz!...

Batı medyası dinin toplum içinde atakta olduğunu kabul ediyor. Burada kastedilenin yalnızca mücerred bir iman olduğunu da belirtelim. Zira, imanın veya dinin hayata yansımaları pek görülüyor. Bu yansımaların hristiyan dünyada kolay olmayacağını iddia edenler de var. Bu iddia sahipleri; hristiyanlığın hayat için belli kurallar koymadığını, helal-haram gibi kesin sınırlar getirmediğini nazara veriyorlar. Bu durumda İsevî cemiyette hatt-ı müdafaa da kaybolmuş oluyor. Kilisenin İkinci Avrupa karşısındaki gerileyişi İsevî aleme hem ürkeklik getirdiği gibi, hayatı heva ve heveslerince yaşamak isteyen İsevîlere de fetva olmuş.

Yalnız yukardaki tabloyu insanîyet ve nasraniyet lehine çevirecek bazı gelişmeleri de bu vesile ile belirtmiş olalım. Müslümanlar, dinlerindeki şeriâtın kurallarını hayatlarında tatbik başlarken, haramlar-helaller meselesi hem insanîyete ve hem de hristiyan değerlerine çalışanların dikkatini çekmeye başlamış. Hz. Muhammed (s.a.v.)'in şeriâtını, yasak-müsaade sınırlarını ve daha doğrusu hayatı yaşama anlayışını araştıran binlerce batılı alim, hakperestlik refleksiyle İslamiyetin doğruluğunu ilâna başladılar. Daha önceleri, dinsiz Avrupa'nın sefihane savleti karşısında bunalan İsevîlerin, İslamiyeti ölçü olarak temel değerlerini yeniden ihya ettikleri gözden kaçmıyor. Düne kadar; müstehcenlik, fuhuş, eşcinsellik ve kürtaja karşı sesi pek çıkmayan kilisenin ekranlarda görünme cesareti göstermesi, birinci

Avrupa'nın kuvvet kazanmaya başladığını gösteriyor. İnsaniyetperver Avrupa'nın Şeriat-ı Muhammedîyeyi ilmî kıstaslarına vurmaları da başka güzellikleri beraberinde getiriyor. Gün geçmiyor ki, fitratı veya islamî hayat tarzını tasdik eden yüzlerce haber ve makaleler basında çıkmamış olsun. Düne kadar prensipsizlikten, sınırsızlıktan ve kaidersizlikten dinlerinin hududlarını konuşmayan ve müdaafa edemeyen isevîlerin yavaş yavaş mücadele meydandaki yerlerini almaları, müslümanların Anadolu'da kemalizmin beslediği sefahet ve münafıklığa karşı koymalarıyla da ilgilidir. Kur'ânî hayatın güzel neticelerinin Anadolu'daki müslüman laboratuvarlarda ortaya çıkmaması için büyük mücadele veren kemalizm maalesef İkinci Avrupadan büyük miktarda maddî-manevî destek sağladığı da bir vakiadır.

Dikkatli Batılı araştırmacılar, dinini yaşayan ciddî müslümanların hayattaki itirazlarına kulak veriyorlar. İslamiyetin yasakladığı fil ve şeylerin insanlığa verebileceği zararları inceliyorlar. İkinci Avrupa'lı gazetecilerle bizdeki hanedan mensupları varsınlar islam dinindeki hakikatleri ti'ye alsınlar. Bir süre sonra istihzaa çalıştıkları dindarların karşısında morarmaya başladıklarını yer yer görüyoruz. Fakat bazen vicdan sükût edince, tüm insanî duygular da karanlığa gömülüyor.

Birinci Avrupa'nın veya İsevî Dünyası'nın inkâr-ı ulûhiyeti esas alan ve insaniyeti tahribe kilitlemiş İkinci Avrupa karşısındaki başarıları, elbette doğru İslâmiyeti hayat ortasında hikmetle yaşamaya çalışan müslümanlarla da çok yakın alakalıdır. Savaş, hırsızlık ve dolandırıcılıkla İkinci Avrupa'nın biriktirdiği paralarla yayın yapan Medyayı, birkaç doğru resim susturuyor ve susturmaya devam edecek. Müslümanlar asr-ı saadetin zamanımızdaki izdüşümlerini hristiyan ve insaniyetperver Avrupalılara gösterebilseler, İsevî alem hem gelenekten gelen hatalarını tashih imkânı bulacak, hem de fenlere dayanan dinsizlere karşı başarılı stratejiler oluşturabilecekler. Bu istikâmette biz müslümanlar hem ehl-i kitaba ve hem de ehl-i mektebe kuvvet vermek mecburiyetindeyiz. Zira dünyadaki ortak paydamız; inkar-ı uluhiyet, insaniyeti tahrip ve sefaheti teşvik edenlerle mücadeledir.